

ПИТАННЯ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ, ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЦТВА.

Тіхонова А.С.,

Сіднева Ж.К., к.е.н., НУХТ

Питання енергозбереження, яке сприяє економічному росту як окремих галузей виробництва, так і економіки країни в цілому, є одною з найактуальніших тем на сьогодні. Відомо, що запаси багатьох природних ресурсів вже знаходяться в дефіциті, а те, що деякі збереглися в достатньо великих кількостях, не означає їх нескінченність. Задоволення потреб суспільства безпосередньо залежить від створення благ, а блага в свою чергу вимагають все більшу кількість енергоресурсів для їх виробництва. Зрозуміло, що при постійному збільшенні населення Землі, блага і ресурси обмежуватимуться, їх не вистачатиме для задоволення всіх потреб. В даний час вже можна відмітити, що на виробництво благ витрачається величезна кількість енергоресурсів. Необхідно скоротити використання енергоресурсів, тому що в майбутньому проблема їх обмеженості може виявитися нерозв'язною і привести до фатальних економічних, екологічних, політичних та ін. наслідків.

Питанням енергозбереження і економії енергетичних ресурсів в промисловості присвячена велика кількість робіт, наукової літератури, статей, тощо. Одні автори роблять наголос на тому, що обмеженість енергоресурсів і благ є відносною, а не абсолютною, тобто, як довго не вичерпається той або інший ресурс, визначається тим, наскільки ефективно він використовується суспільством. Інші вважають, що енергоресурси є і абсолютно обмежені, і відносно обмежені. Думка перших авторів здається переконливішою, оскільки сучасні технології удосконалюються з величезною швидкістю і дозволяють вже зараз використовувати дуже економічне чи безвідходне виробництво, тобто вони допомагають зберігати не тільки

енергоресурси, а земні ресурси взагалі. Але, економічне чи безвідходне виробництво, це один з кроків, які ми тільки робимо, а поки що на розвиток промислових суб'єктів в нашій країні негативно впливає висока частка енергетичних витрат у виробництві, яка має стійку тенденцію до зростання у зв'язку з великим моральним і фізичним зносом основного устаткування і значними втратами при транспортуванні енергетичних ресурсів.

Питання створення умов для енергозбереження на підприємствах, як суб'єктах ринкового господарства, вимагають все нових і нових, більш сучасних досліджень. Те що було нормою 5-10 років тому, вже сьогодні вважається морально застарілим, економічно не вигідним та екологічно несприятливим для виробництва.

Покладаючись на попередній досвід людства, відомо, що однією з перших етапів зниження енерговитрат на промислових підприємствах і підвищення економічної ефективності виробництва в цілому є саме економічно-раціональне використання енергетичних ресурсів. Відкладання реалізації енергозберігаючих заходів завдає значного економічного збитку підприємствам і негативно відображається на загальній екологічній і соціально-економічній ситуації. Крім цього, подальше зростання витрат в промисловості і інших галузях народного господарства супроводжується дефіцитом фінансових ресурсів, що затримує оновлення виробничої бази підприємств відповідно до досягнень науково-технічного прогресу.

Для запобігання фінансовим втратам при формуванні сукупності енергозберігаючих заходів потрібна розробка і вдосконалення методів оцінки ефективності програм енергозбереження, джерел інвестицій, призначених для їх реалізації, що враховують багатоваріантність використання. Зменшення енергетичної складової у витратах виробництва дозволить одержати додаткові кошти для забезпечення прийняттого рівня морального і фізичного стану технологічного устаткування.